

ΕΚΔΟΜΗ ΙΑ!
Φεβρουάριος 67

Μετά τό σήμα τής έκπομπής, άρχίζει ό διάλογος

— 7. Αδελφοί —

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Σέ κάποια έκπομπή Δημήτρη, μιλούσαμε γιά μερικά άθηναϊκά
έπαγγέλματα που χάθηκαν σήμερα από τήν πιάτσα και μου ένε-
φερες τόν φανουόρο, τόν νερούλι τοῦ Κερουσιού και τόν πατσινα.
Πορίζω ότι ζέχασες κι' άλλα έπαγγέλματα.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Ασφαλές ζέχασα και σ'εθαριστώ που μου τό θυμίζεις αυτό. Εν-
ρίως ζέχασε τόν πλανόδιο δδοντογίατρο...

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ 'Οδοντογίατρο είπες ; Πλανόδιο ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Κάλιστα. Του φαίνεται παράξενο ; και δεν είναι τόσο παλιό
όπόθεσις όσο νομίζεις. Τόν θυμίζω πολύ καλά τόν τύπο μέ τό
μοβαί του, τήν μαύρη λιγδωμένη του βελόδα και τό σκληρό μαύ-
ρο καπέλο, επάνω σ'ένα μόνιμο άμέξι στην πλατεία τοῦ Τεχν-
δρομείου. 'Οδοντιατρική του κολυθόνα ήτανε τό κέθισμα τοῦ
άμξιου και ό δδοντογίατρος ξεφάνιζε ; Περβότε κύριοι, περβ-
στε όσοι υποφέρετε από ένα χαλασμένον δδόντα, διότι ό σσηπός
δδούς όφείλει νά έξέρχεται διά νά μή χαλάσῃ και τούς όγιετες.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Σοβαρά ; 'Ετσι τό έλεγε ; 'Ο σσηπός δδούς ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Ετσι άκριβώς σέ υπερασφεύουσα. και μέλιστε ^{μερικές} ~~μερικές~~ φορές
μπερβενότανε και έλεγε : ό σσηπούς δδός... ό σσηπούς δδός.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ και βρισκόντουσαν χριστιανοί που ν'άναβαίνουνε στό άμέξι
τοῦ δδοντογίατροῦ αὐτοῦ νά βγάλουνε δόντι ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Πολλοί μέλιστε. Δίνανε πενήντα λεπτά και γλυτώνανε από τούς
πόνους ενός χαλασμένου δοντιού. Καμιά φορά τό δόντι δεν
έβγαινε και γινότανε πάλι επάνω στό άμέξι, ενώ κάτω από τό
άμέξι, οι θεαταί ~~μαθαίνονταν~~ έπολαμπάνανε τό θέαμα έως ότου
ό γίατρος έπιδείκνυε τήν τανάλια του μέ τό δόντι και έφάνε-
ζε ; 'Ορίστε κύριοι... 'Ο χριστιανός άπηλλάγη τῶν πόνων...
ήλικη τής έπιστήμης...

- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Τότε πιά θά κατέβαινε ό πελάτης από τό μόνιμο εύχαρι-
στημένος
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Κατέβαινε από τό μόνιμο του δοντογιατρού κι 'έπεφτε στόν
κρσο μπουζι...
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Στόν κρσο μπουζι ; Ποιός ήτανε αυτός πάλι ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Αλλο επέγγελαμ άθηναϊκό, έπίσης έξοφανισθέν. 'Ο κρσος
μπουζι ήτανε ένας τύπος που πουλούσε σουμάδα ή ροσόλι
παγωμένο. Φορούσε φεσάκι... όχι φεσάκι εύζωνικό, μέ κανο-
νικό τούρκικο φεσάκι, λευκή ποδιέ ές τά πόδια κάτω και
είχε στην πλάτη του ένα μακρόστενο τεπέζιτο μέ τό υγρό
πού πουλούσε, ροσόλι, σουμάδα ή βυσινάδα. Στην κορυφή
του όλου σνοτήματος είχε δυό ελληνικές σημαίες και
μπροστά του, στη μέση του, ένα σαλάχι μετάλλινο μέ ποτή-
ρια.
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Καταλαβαίνω, καταλαβαίνω... 'Ο τύπος αυτός έργαζε ένα πο-
τηράκι από τό μετάλλινο σαλάχι του, έπαιβε λίγο και ένοιγε
τό βρυσάκι του τεπέζιτου για να γεμίσει τό ποτηρι μέ βυ-
σινάδα... Κι έκαιτο που έν καταλαβαίνω είναι γιατί τον
λέγανε : Κρσο - μπουζι ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Αιτίτι διαλαλούσε τό έμπόρευμά του έμμετρα και τραγουδιστά
δπως θά πεις τό πη τώρα ό κρουφεζιάδης :
- ΚΡΟΥΦΕΖΙΑΔΗΣ (Χωρίς πιάνο) Κρσο είναι μπουζι
γλυκό σαν τό κερπουζι
κέρτε παιδιά να πιητε
κέρτε να όρσοισθήτε...
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Θαντάζομαι τί φεσαρία θά γινόντανε στην κοληά 'Αθήνα μέ τόσε
φωνές... θύναζε ό δοντογιατρούς, τραγουδούσε ό κρσος μπουζι
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Και τί θά πουν οι κομψές μας έκροάτριες έν άποδούν ότι
και μερικé καλλοντικá άκόμη, πουλιόντουσαν στόν όρδο μέ
φωνές ; 'Θραία πούντρια της Ζακύνθου... πούντρια της Ζα-
κύνθου...

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Δηλαδή ή ποῦντρα πουλιότανε χῦμα στούς δρόμους ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ἐσφαλῆς θά βρισκότανε καί σέ κουτιά πολυτελείας, ὅμως θά ἦτανε πολύ σπάνιο αὐτό. Δι' περισσότερες γυναῖκες ἀγοράζανε ποῦδρα ἀπό τόν δρόμο. Πουλιότανε σέ τσουβάλι, μέ τήν ὀυζία, δηλαδή μέ τά δρέμια : φανελλήνια μέ πέντε δρέμια, ὄξια δρέμια καί εἶναι γνωστόν ὅτι κίποια καὶ ἀγόρασε εἰκοσι πέντε δρέμια ποῦδρα, ἔκουσε μιὰ γειτόνισσά της νά τῆς λέη : Εἰκοσι πέντε δρέμια γειτόνισσα ; Καρτέδες θά τηγανίσω ;

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Ὅμως ὅλοι αὐτοί οἱ θύρυβοι καί οἱ φωνές τῆς ἡμέρας, τό βράδυ θά καταλαγιάζανε ἀέμελλο ὅταν θά ζειμνίζανε οἱ Ἀθηναῖοι πανταδύροι γιά νά συναγωνισθοῦν ἀειφαιδία καὶ ποιὰ συντροφιὰ θά ἔλαγε καλύτερα τό τραγοῦδι τῆς μάδας... γιατί δέν πρέπει νά ξεχνῶμε ὅτι σιγά σιγά τό Ἀθηναῖκό τραγοῦδι, ἔρχισε νά παίρνῃ σοβαρότερη ὁδὸσται ἰδίως ἀπὸ τήν ἐποχὴ καὶ φάνησαν δύο συνθέτες, ὁ Δημήτριος Ρόδιος καί ὁ Περδίκας Κόκκινος. Ἡ ἑμιλλα μεταξὺ τῶν δύο αὐτῶν συνθετῶν ἦτανε ἐθνευτική καί καλλιτεχνική. Ἄς θυμηθεῖμε τόν Ρόδιο μέ τό γνωστότατο τραγοῦδι του : Ἄπ' τῶν ἀγγέλων τά στόματα... Ὁ Πουρφεξιόδης θά μᾶς τό τραγοῦδήσῃ.

ΠΟΥΡΦΕΞΙΟΔΗΣ (Πάνο μέ Πιάνο) Ἄπ' τῶν ἀγγέλων τά στόματα...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ἄπ' τῶν ἀγγέλων τά στόματα... καί θά ἤθελα ν' ἐπιούσωμε ἀπὸ τό στόμα τοῦ Τέκη Ἀθηναίου, ἑνὸς συγχρόνου συνθέτη, τί γνώμη ἔχει γι' αὐτό τό τραγοῦδι.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ Γιά τ' ὄνομα τοῦ θεοῦ... Ἡ ἀ κρίνω ἐγὼ ἕνα τραγοῦδι καὶ τό ἔχουν κρίνει καί ἐπιβῆλει τόσες δεκαετηρίδες ; Πρῶτα πρῶτα

είμαστε υποχρεωμένοι ν' αποκαλυφθούμε με σεβασμό μπροστά στην ήλικία του και ν' αναγνωρίσουμε την αναμφισβήτητη αξία του, τόσο για την φυσική μελωδική του γραμμή όσο και για την αρμονική του επεξεργασία.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Μέ άλλα λόγια Τάκη, τό θεωρείς αυτό τό τραγούδι τέλειο.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ Είναι μνημείο μιας εποχής. Είναι καλλιτέχνημα που επέζησε. Είναι μουσική κληρονομιά του παρελθόντος που δεν επιτρέπεται νά τήν αποποιηθούμε ήν θέλωμε νά δείχνωμε σεβασμό στους ανθρώπους που μας άνοιξαν τούς δρόμους.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τόν γνώρισες τόν Ρόδιο Τάκη ;

Α ΘΗΝΑΙΟΣ Βεβαίως. Τόν θυμάμαι άπόμα, φηλό, εύθυτην ή μ' όλα τά ένεννηντα του χρόνια, γιατί πέθανε νομίζω σέ ήλικία ένεννηντα δύο έτών στά 1953. Πάντα είχε νά διηγηθεί κ' έτι για τήν περηνά 'Αθήνα που τήν έλάτρευε. Γι' αυτόν κ' έθε παλαιό στίτι, κ' έθε πέτρα ήτανε και μία ιστορία. Πιστέφτε με ότι στην έννοχηστρωσι του τραγουδιού αυτού : 'Απ' των άγγέλων τά στόματα, έπεδόθηκα μέ ιδιαίτερη συγκίνηση και έλληνική στοργή, σαν τήν άγάπη που δείχνωμε σ' ένα κειμήλιο...

ΕΚΤΕΛΕΙΤΑΙ Η ΕΝΟΡΧΗΣΤΡΩΣΙΣ " ΑΠ' ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΩΝ ΤΑ ΣΤΟΜΑΤΑ "

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ει' έτσι απ' των άγγέλων τά στόματα, μεταπηθήσαμε στην σύγχρονη όρχήστρα. Εά θαντάζομαι ότι ό μακαρίτης ό Ρόδιος ήν ήκουγε αυτήν τήν καντάδα του έννορηστρωμένη θά έμενε εύχαριστημένος.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Τόν θυμάσαι κι' έσύ Δημήτρη τόν Ρόδιο ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Πολύ καλά μάλιστα. Είχε ένα μαγαζί στην όδόν Βουλής, ένα μαγαζί που είχε ξεκινήσει για κορνιζάδικο - κορνιζοποιός ήτανε ό Ρόδιος - και είχε έξειχθεύ σέ κατάσταση πωλήσεως άντικειμένων τέχνης. Πίνακες και γλυπτά καθώς και άλλα πράγματα τέχνης, κινέζικα σερβίτσια, παλαιά ένθροδοχετα, μετάλλια, παλαιά όφάσματα.

- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Πηράβο. Τώρα πού μου τό λές, τό θυμάμαι τό μαγαζί του Ρόδιου. Πάλιστα μιὰ φορά είδα νά βγαίνη άπ'έκει Ένας άλλος συνθέτης της περασμένης γεννεάς, ό Τιμόθεος Σανθόπουλος.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ήτανε πολύ φίλοι μέ τόν Ρόδιο και συχνά κάνανε παρέα για νά συναγωνισθούν...
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Στην σύνθεσι :
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Όχι, στό καλαμπούρια. Ό Σανθόπουλος ήτανε μανιώδης καλαμπουριστής. Από τούς σαχλούς καλαμπουριστές έννοείται, άπ'έκείνους πού έννοούν κάθε λέξι νά τήν πάνουν λογοπαίγνιο. Μιά μέρα στό μαγαζί του Ρόδιου, ό Σανθόπουλος έβλεπε μερικά παλαιά ύφάσματα έντεθειμένα για πούλημα και είπε στόν Ρόδιο :
- Βλέπω ότι άσχολεσαι και μέ μάγικα τραγούδια... - Έγώ μέ μάγικα τραγούδια : άποκρίθηκε ό Ρόδιος θυμωμένος. - Βέβαια αυτά τά ύφάσματα, είναι έ σ μα τ α - έ φ δηλαδή έφ - ύσματα... Νά τσακίση άμέσως νά φύγη γιατί ό Ρόδιος είχε άρπάξει τό μαστούλι του.
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Μου δίνεις μιὰ ιδέα Δημήρη. Δέ μιὰ έκπομπή μας πρέπει ν'άσχοληθουμε μέ τό λογοπαίγνιο, γιατί όπως έχω άπούσει, όλοι οι παλιοί άθηναίοι, λογοτέχνες, ήθοποιοί και συνθέτες άκόμη καλλιερχούσανε τό καλαμπούρι μέ ιδιαίτερη μανία. Όπως ό πολύς ρομαντισμός της έκποχης νά τούς έδινε αυτήν τήν διέξοδο ν'ένελετησουν τήν εύθυμία στην κατασκευή του λογοπαίγνιου.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Νομίζω πώς δέν έχεις έδικο και στό ύπόσχομαι. Όπως σήμερα μιὰ και άσχοληθήμαμε μέ τόν Ρόδιο, θα πρέπει νά μιλήσουμε και για τό δεύτερο σκέλος του άθηναϊκού τραγουδιού...
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Τόν Νικόλαο Κόκκινο. Έχω άπ'όφι μου ένα άπό τά πιο έντυπωσιακά τραγούδια του Κόκκινου : "Αχ μά πώς... Ό Πτουφεζι-άδης δέ μίς τό θυμίση τώρα.

('Απολουθούν οι στίχοι του
τυπωμένου τραγουδιού)

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ

Καί φυσικά, τόν λόγον έχει πάλι ὁ Τάνης ὁ Ἀθηναῖος πού
θά μῆς πῆ τήν γνώμη του γιά τόν Πιρόλαο Κόκκινου.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ

Δέν θά διαφέρῃ καί πολύ ἐπό τήν γνώμη μου γιά τόν Ρόδιο.
Αὐτά τά τραγούδια, τοῦ Ρόδιου, τοῦ Κόκκινου, ἔφτασαν στίς
μέρες μας τυπωμένα καί ὄχι μέ τό στόμα, ἀνεύθυνα καί παραλ-
λαγμένα. Μῆς ἤρθανε καί τά δεχτήκαμε ὅπως ἔχουν γραφεῖ ἐπό
τούς συνθέτες, γιατί στά τελευταῖα χρόνια τοῦ τελευταίου
αἵωνα, φάνηκε ἕνας ἐπιδότης, ὁ Φέξης πού ἔρχισε νά τυπώνῃ
τά κομμάτια τῶν συνθετῶν. Αὐτό εἶναι μιᾶ ἀνεμφισβήτητη πρό-
οδος στήν Ἱστορία τοῦ ἀθηναϊκοῦ τραγουδιοῦ.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

ΑΘΗΝΑΙΟΣ

"Ἐχεις νά παρατηρήσῃς τίποτε γιά τό τραγουδί αὐτό εἰδικῶς ;
"Οχι. "Ἡ μάλλον ἔχω νά πῶ τό ἔξης : Μ' ἔλα πού ἦτανε σχεδόν
αὐτοδίδακτοι αὐτοί οἱ παλαιοί συνθέτες καί ἔγραφαν μέ βᾶσι
τ' ἀπομπανισμένα τῆς κιάρας τους, τά γραφίματά τους εἶναι
ὀρθά καί οἱ ἄρμ νίες τους, χωρίς νά ἔχουν καμμιά ἰδιαίτερη
ἐξαρσι βέβαια, εἶναι μετρημένες, λογικές καί στρωτές. Βέβαια
δέν μπερδεύονται αὐτοί οἱ συνθέτες σέ προβλήματα καί μπλεξί-
ματα ἁρμονικά γιατί δέν θά μπορούσαν νά τά ἐπιλύσουν, μά
ἔτσι, παρουσιάζουν τήν μελωδία τους πιδ ἄγνή, σάν τήν ἀερόρ-
μητη, ὁμορφη χωριατοπούλα πού μῆς ἔρχεται ἄγνή, καθαρή, χω-
ρίς φάκ) φιασίδια καί μακιγιαρίσματα. Ἀνοῦστε παρακα-
λῶ καί τήν σύγχρονη ἐνορχήστρωσί της.

- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ** Ρομαντική εποχή Δημήτρη. "Αχ μά πως... και τὰ λοιπά.
Στήν μικρή 'Αθήνα τῆς ἐποχῆς θά κάνανε πολλήν ἐντύπωσι αὐ-
τὰ τὰ τραγούδια...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** 'Απόδειξις ὅτι ζοῦνε ἐπόμα. Εἶπες ὅμως μιά φράσι : Στήν μι-
κρή 'Αθήνα. Πραγματικά μικρή καί ἀσήμαντη σ'ἐκτασι. 'Αρκετ
νὰ σοῦ πῶ ὅτι ὅταν τὰ σχολεῖ
ἐκάναν ἐκδρομή ὡς τήν Κυφέλη, ἐδῶ τήν συνοικία Κυφέλης, εἶ
γιά νά δοῦν οἱ μαθηταί τό σπῆτι τοῦ Κανάρη, ἡ ἱστορία αὐτή
ἐθεωρεῖτο ὡς στρατιωτική ἐπιστρατεία. Πήγατε στήν Κυφέλη :
πάλιστα, στήν Κυφέλη... πῶ πῶ... "Ἄλλως τε ἐνατό χρόνοια
πρίν, στά 1860, σ'ένα ἐξοχικό κερνεδάκι τῆς Κυφέλης, κατέ-
βαινε ὁ ἀήσταρχος Παβέλης γιά νά πιῇ καφέ καί νά προκαλέ-
σῃ τήν κροφυλακή.
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ** 'Ὅτι φτάνει ὡς τήν πρωτεύουσα ὁ ἀήσταρχος... Πιράβο του.
πόσα πράγματα ἔλλαξαν ἀπό τότε στήν 'Αθήνα. θαντέζομαι πό-
σα μαγαζιά θά 'χουν ἀλλάξει...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** Μαγαζιά : 'Εκατοντάδες, γιά νά μήν πῶ χιλιάδες. Ποῦ εἶναι
ὁ Νάϊφарт :
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ** Νάϊφарт : Γερμανικό ὄνομα...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** 'Ακριβῶς. Καί δέν ἦτανε ὁ μόνος γερμανός ποῦ εἶχε μαγαζί
πολυτελείας στήν 'Αθήνα. 'Εκεῖ ὅπου σήμερα βρίσκεται τό
κατάστημα Στρογγυλοῦ, Σταδίου γωνία μί πλατεῖα Κλαυθμῶνος
δηλαδή Δραγατσάνιου, ὁπῆρχε ἕνα καπνοπωλεῖο, κεντρικό κα-
τάστημα τοῦ καπνοβιομηχάνου Βέλου. Βέλος λεγότανε ὁ καπνο-
βιομήχανος αὐτός καί εἶχε γιά ἔμβλημα του ἕνα τεράστιο
βέλος ποῦ ἐδειχνε τό μαγαζί. Παραπλευρῶς, ἦτανε τό
κατάστημα τοῦ γερμανοῦ Ντύπελ ποῦ ἔφτιανε δερμάτινα εἶδη
σέλλες ἀλόγων καί ἔβνες, μπλάσκους δερμάτινες καί σάκκους
κυνηγῶν.
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ** Κι'ὁ Νάϊφарт :

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Ο Μάϊφарт βρισκότανε στην όδον 'Ερμ. Ο. Ήτανε τό μοναδικό μαγαζί στην 'Αθήνα πού πουλούσε κομφοτεχνήματα...

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Κομφοτεχνήματα ; 'Απ'αυτά πού υπάρχουν σήμερα χιλιάδες ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Ακριβώς. Τότε υπήρχε ένα μόνο : τοσ Μάϊφарт. 'Ο Μάϊφарт ήτανε ένα κομψότατο γεροντοπαλλήκαρο, μέ κάτσαρε μαλλιέ, μονύελο καί πάντοτε ένα κόκκινο τριαντάφυλλο στό πέτο του πού δσα κέρδιζε τήν ημέρα, τά τραγε τό βράδυ στό παφέ σαντάν μέ τίς ξένες τραγουδίστριες.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Δουπόν έχομε ως τώρα τόν Μάϊφарт, τόν Ντύππελ... Κομφοτεχνήματα, σεμνάτινα είδη... πράγματα πού δέν τά ξέρανε οί 'Αθηναίοι τής εποχής. Άλλοι ξένοι επαγγελματίες ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Ο Νπερίνγκερ, ό περίφημος φωτογράφος τής όδου Στεφίου.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Νπερίνγκερ ; Κι'αυτός γερμανός...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Γερμανός καί επίσημος φωτογράφος τής βασιλικής Αδλής. 'Ο Στάγγελ... λιθογράφος πού άνοιξε τό πρώτο λιθογραφείο στην 'Αθήνα, επίσης γερμανός. ~~Αναστάσιος~~

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Θυμάμαι καί άργότερα τόν Μάϊσνερ... επίσης γερμανό, τόν τυπογράφο στην όδον 'Ιπποκράτους. Τυπογραφείο Μάϊσνερ καί Καργαδούρη.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Παράφο. Τόν Γρόμμαν... από τους πρώτους τσιγγογράφους στην 'Αθήνα. Καί κυρίως θυμάμαι τόν Κλέτσερ ...

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Κλέτσερ ; Κ'ετι μοσ λέει αυτό τό όνομα... κ'ετι μοσ θυμίζει.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Ασφαλώς κ'επου θά έτυχε νά τό άκούσης μ'όλο πού ό γέρο Κλέτσερ έχει πεθάνει έδώ καί τριάντα χρόνια ίσως. Καί είμαι βέβαιος ότι θά πέθανε από κρσί.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ "Έπινε ό Κλέτσερ ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Αν δέν ήτανε μεθυσμένος δέν μπορούσε νά κουρδίση πιάνο

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Κουρδιστής ήτανε ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Στά έπισκεπτήριό του έγραφε : Κορδιστής κλειδοκρυμβόλων καί

ἐπισπευστῆς ἐπιλησιαστικῶν ὄργάνων.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Καί ἦτανε πάντα μεθυομένος :

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ἀναλόγως τῆς ἐξέως τοῦ πιάνου. Ἄμα ἔβλεπε πολὺ καλὴ μέρια πιάνου, ἐνθουσιαζότανε. Τὸν καλοῦσανε λόγου χάριν νὰ κουρδίση ἓνα πιάνο. Τὸ βλεπε καί ἔλεγε : "Λ... Ππεχστάϊν ; αὐτό δέν κουρδίζεται χωρὶς ἓνα εἰκλό κονιέκ. Φοσιλά τοῦ φέρνανε..."

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Κέ ἔλλα λόγια, τὸ κονιέκ ἐκούρδιζε τὸν κλέτσερ, ἀφάρασε τοῦ ἔδινε τὸ λ ἄ καί ὁ κλέτσερ κούρδιζε τὸ πιάνο.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Κέ τὴν εὐκαιρία αὐτή, θυμῶμαι ἓνα ἀπὸ τὰ πιὸ χαριτωμένα λογοπαίγνια τοῦ μπαρτίτη τοῦ Ἄττιν. Κἄποτε στὴν περίφημη Μάντρα του, εἶχε ἐπὶ σκηνης ἓνα πιάνο τόσο ξεκούρδιστο ὥστε ἀντηχοῦσε σὲν κοζάνι. Κοζάνι σωστό. Ἐπειδὴ ὁ Ἄττιν δεχότανε πειράγματα ἀπὸ τὴν πλατεία καί ἀπαντοῦσε σ'αὐτὴ, κἄποιος τοῦ φώναζε : κύριε Ἄττιν, τὸ πιάνο σας, μήπως τὸ φέρατε ἀπὸ τὸ Κ α ζ ἄ ν τῆς Ρωσίας ; καί ἐτοιμότητα ὁ Ἄττιν ἀπήντησε : κέλλιστα, μέ σθρλο θά τὸ στείλωμε στὸ Κουρδιστάν...

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Ἦτανε πάντα ἐτοιμολόγος καί πνευματωδέστατος ὁ Ἄττιν. Ὅμως μὴ καί μιλήσαμε γιὰ Ρωσία, μοῦ ῥχεται στὴ μνήμη ἓνα παλαιὸ βραλοῦκι τῆς περασμένης γεννεῆς, ποῦ δέν ἔχει ταυτότητα, δέν ἔχει πατρογονικά, εἶναι τελείως ἐκδοτο χωρὶς πατέρα καί μητέρα, χωρὶς στιχουργό καί συνθέτη, ποῦ ἔχει κἄπως σλαβικὸ χροῖμα. Ἐέρεις ποῖὸ ἐννοῶ ; τὸ " Ἐ ν θ υ μ ῆ σ ο υ σ κ λ η ρ ἄ ". Εἶναι ἓνα τραγουδοὶ μέ στίχους ἀφελεῖς καί ἀνόητους ποῦ παρ'ὄλα αὐτά, ἔχει γαλουχήσει ὀλόκληρη γεννεὰ τραγουδιστῶν. Ὁ Πτικός ὁ Πτουρεξιάδης θά μᾶς τὸ τραγουδήσῃ.

ΠΤΟΥΡΟΞΙΑΔΗΣ (Μέ πιάνο μόνο) Ἐνθυμήσου σκληρῶ
τὴν ὀραία βραδυά...
ποῦ ἐν σελήνῃ λαμπρῶ
μοῦ ἀνοιξες τὴν καρδιά
ὄλα αὐτὰ τὰ ξεχνῶς
μ'ἄλλον παίζεις γελῶς

καί έμένα σκληρά

Έχ' πώς μέ λησμονές...

Σ ε φ ρ α ί ν

"Αν έσύ σάν μου τό δώσης τό φιλέ που σου ζητώ
τέσσερις νά μέ περάσο ν' άπ' τήν πόρτα σου νεκρό.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Νά κι' ένας έρωτευμένος που φροντίζει για τήν κηδεία του
καί θέλει νά τόν περάσουν τέσσερις μπροστά άπό τό σπίτι
της δουλειάς του... Δέν υπάρχει λόγος νά δώση ό 'Αθη-
ναίος τήν γνώμη του γιαυτό τό άνεύθυνο τραγούδι. 'Εμείς
μεις άρκει ν' άκούσωμε τήν σύγχρονη έναρμυνισή του.

ΕΚΤΕΛΕΙΤΑΙ ΤΟ ΘΑΛΣ ΑΠΟ ΤΗΣ ΟΡΚΗΣΤΡΑ ΤΟΥ Β Ι Ρ

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Καί τά λοιπά καί τά λοιπά... 'Ανεβάνταλητη είναι ή παλιά
'Αθήνα Δημήτρη. Ποιάζει νομίζω μέ τήν έλληνική γη που όσο
τήν σκάβεις, τόσο βρίσκεις άρχαιολογικούς θησαυρούς.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Εμείς, δέν ξέρω άν αυτά που βρίσκουμε είναι θησαυροί, δ-
μως είναι άναμνήσεις που άσφαλώς τίς άκούω με'επιχαρίστησι
οί παλαιοί καί με'ένδιαφέρον πολλοί νεώτεροι. Καί θέλεις νά
σου πω καίτι Γιάννη; Αδτή ή άναδρομή στα περασμένα που κάνο
με μου θυμίζει...

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Πή μου πες πάλι ότι σου θυμίζει τόν Σουρή.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Ακριβώς, τόν Γεώργιο Σουρή μου θυμίζει. Σ'ένα νοσταλγικό
του ποίημα ό Σουρήσ πηγάζει σέ μι'ά παλιά του γειτονιά καί
διάβ'σε νά δής τί γράφει...

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ

Γειτονιές παλιές καί τόποι

Όπου παίζαμε τό τόπι

Γκάπ καί γκούπ οί σικεταρνιές

Όλο ρίχνουν κι'όλο σιάζουν

κι'ένθυμήςεις μας παλιές

στά χαλάσματα τους θάβουν...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

"Όπως αυτά θά τά ξαναπούμε τήν πέμπτη τήν Έδρα όρα.